

عنوان مقاله:

ارزیابی کیفیت فضاهای شهری با تاکید بر شهر سبز (مطالعه موردی منطقه ۶ شهرداری شیراز)

محل انتشار:

ششمین کنفرانس بین المللی نوآوری در مهندسی معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

ساره جمشیدی مقدم - موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی آیدانا

پریسا مشکسار - استادراهنما موسسه آموزش عالی غیرانتفاعی آیدانا

خلاصه مقاله:

یکی از ارکان اساسی ارتقا کیفیت فضاهای شهری بستر سازی جهت ایجاد فضای سبز و در نتیجه ایجاد شهر سبز است. بنا به تعریفی که سازمان حفاظت محیط زیست در همایش شهر سبز بیان کرده است؛ شهر سبز، شهری است که شهروندان در آن نسبت به محیط زیست خود (هوا، آب، خاک، گیاهان، جانوران و انسان ها) احساس مسئولیت دارند و در مشارکت با نهادهای مدنی و سازمان های دولتی، محیطی سالم و آرام را حداقل استانداردهای زیستمحیطی به وجود می آورند. شهر شیراز از دیرباز در زمره خوش آب و هواترین شهرهای ایران بوده است و وجود باغ های متعدد آن را در ایران نامی نموده است. هدف پژوهش، ارتقا کیفیت فضاهای شهری با تاکید بر شهر سبز منطقه ۶ شهرداری شیراز میباشد. روش پژوهش از نظر هدف کاربردی و از نظر ماهیت این تحقیق توصیفی - تحلیلی میباشد که می بایست داده ها به صورت متغیر های محیطی بررسی شوند. برای جمع آوری مفاهیم و تعاریف از روش کتابخانه ای و جهت برداشت اطلاعات محیطی از پرسشنامه استفاده میگردد. پرسشنامه مورد نظر در بین جامعه آماری که ساکنین منطقه شش شهرداری شیراز می باشند توزیع گردیده است. جامعه آماری پژوهش بر اساس سرشماری ۱۳۹۵ شامل ۱۲۴۰۰۰ شهروندان ساکن در منطقه ۶ میباشد. نمونه پژوهش بر اساس فرمول کوکران، ۳۸۴ نفر میباشد. تحلیل در نرم افزار SPSS صورت گرفته است. نتایج نشان میدهد مجموع مولفه ها نیز در سطح کمتر از ۰/۵ و برابر با ۰/۰۰۰ معنادار بوده است. میانگین ۲/۷۴ نیز از شرایط ضعیف شاخصهای شهر سبز جهت ارتقاء کیفیت فضاهای شهری اشاره دارد. بنابراین می توان نتیجه گرفت که وضعیت شاخصهای شهر سبز جهت ارتقاء کیفیت فضاهای شهری در حال حاضر نامناسب نیست.

کلمات کلیدی:

شهر سبز، کیفیت فضاهای شهری، شهر پایدار، منطقه ۶ شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1604371>

